

The word 'Kunst' is written in a thick, black, hand-drawn script. The letters are positioned over a background of vertical color blocks: yellow, blue, white, green, white, yellow, pink, and yellow. The 'K' is on the yellow block, 'u' is on the white block, 'n' is on the green block, 's' is on the white block, and 't' is on the pink block.

Kunst

THEMA:ABSTRACT

digitaal tijdschrift

K V F - Kunstenaars Vereniging Flevoland

Kunstenaars voor Flevoland

07 / 2016

Redactioneel

Abstract! Op Wikipedia lees ik dat de Vlaams-Franse essayist-kunstenaar *Michel Seuphor* (waar ik nog nooit van had gehoord) abstracte kunst als volgt defineert: "Alle kunst die slechts vanuit een gezichtspunt van de harmonie, de compositie, de ordening - dan wel de disharmonie, de decompositie, de willekeurige wanorde - moet worden beoordeeld, is abstract. Hierbij nemen kleur, vormstructuren en lijnen de plaats in van het figuratieve object". Als je het vanuit de tegenpool 'de figuratie' bekijkt, dan lijkt die definitie dekkend. Toch zijn er wel uitzonderingen denkbaar. Het werk van Mary Fontaine bijvoorbeeld, lijkt wel abstract, maar is van een totaal orde dan het abstracte werk van bijvoorbeeld Mondriaan. Je kunt zelfs zeggen dat het figuratief is, ook al zitten er geen realistische en herkenbare

vormen in. Wim Pieterse en Martin Koetsier maken allebei abstract werk en toch is het erg verschillend. Abstract is eigenlijk een wereld op zich. Hadden we dansers bij de KVF, dan was de kans groot dat ze abstracte dansers waren. En muziek, is niet alle muziek eigenlijk abstract? Een lastig thema is het eigenlijk! Er staan in deze CUNST ook bijdragen die niet zozeer in het thema passen, maar die zeker de moeite waard zijn. Zoals een klein verslag van Natuurkunstpark, bijdragen over de verschillende uitingen van zorgkunst en nieuwe posters van Van Binnen naar Buiten. Een zomers vol nummer dat je ook kan lezen als het buiten regent.

Tot de volgende maand!
Hein Walter

Inhoud

pag 2	Mary Fontaine
pag 8	Wim Pieterse
pag 15	Martin Koetsier
pag 23	Natuurkunstpark
pag 26	Nancy van Overveldt
pag 27	Ko van Velsen
pag 31	Alice Bunt
pag 33	Yvonne van de Kamp
pag 35	Kunst in Almere Buiten
pag 36	Ambulante Zorgkunst
pag 40	Groeten uit Polderburen
pag 49	Biografische sprookjes
pag 51	Van Binnen naar Buiten
pag 58	Kleine Kunsthandel
pag 60	CUNST terug- en vooruitblik
pag 61	Adressen

Mary Fontaine - Universele abstractie

Door Hein Walter

Het werk van Mary Fontaine is op het eerste gezicht abstract. Als je vervolgens let op de kracht en de kwetsbaarheid die het werk uitstraalt, dan springen vanzelf de woorden meditatie en mysterie naar voren. Zoals een figuratief schilderij een directe relatie heeft met de zichtbare werkelijkheid, zo zijn de reliëfs van Mary mijns inziens verbonden met de onzichtbare werkelijkheid, *de wereld van de geest*.

Eierschalen zijn het. Klankschalen van de stilte.

De plaats waar het leven begint, het ei, en de abstracte waarde van het oneindige.

Zo verbeeld je het licht, zo verbeeld je het voelbare, zo verbeeld je het tijdloze.

In 2004 was de tentoonstelling *Schoonheid in gebed* te zien, een tentoonstelling samengesteld door voormalig directeur van het Rijksmuseum, Henk van Os. *Kunstvoorwerpen voor de huiselijke devotie, 'rekwisieten van een intiem spiritueel theater' uit de late middeleeuwen*. De 'Fragiles' van Mary Fontaine zouden heel goed in die collectie passen. Geen Maria-altaar, maar een moderne variant van een werk waar je stil van wordt. Ik vermoed dat mensen die haar werk kopen het zelf beschouwen als een huisaltaar. De fragiles zouden wat mij betreft heel goed passen in stiltecentra. Geen Jezus aan het kruis of andere religieuze symbolen, maar een beeld met universele abstractie.

Het gesprek tussen het materiaal en mijn handschrift

Door Wim Pieterse

Ik werk vaak abstract, maar waar is dat begonnen?

Dan moet ik teruggaan naar mijn vroegste jeugd. Als kind tekende ik al alles om me heen. Net als alle kinderen, maar misschien net iets meer. De auto van de burens, de koekfabriek achter ons huis, mijn familie, de lamp boven de tafel, een ‘landkaart’ van een rit naar Friesland. In mijn pubertijd maakte ik veel stadstekeningen in Hoorn. De Hoofdtoren, de Noorder- en Oosterkerk. Tekeningen voor de schoolkrant van de HBS en voor de Hoornse Jazzclub. Tekenen is voor mij altijd een basis geweest en geleidelijk ontwikkelde ik een eigen handschrift. Ik teken vaak in het landschap of bij (jazz-)muziek, ook naar aanleiding van een model.

Als ik op papier werk, begin ik meestal met een vrij gedetailleerde tekening om me het onderwerp eigen te maken. Daarna steeds abstracter en vrijer.

Die geleidelijke overgang van het tekenachtige naar de abstractie boeit mij. Geleidelijk word ik meegenomen door het materiaal (potlood, verf, inkt, krijt)

Een dagboekantekening tijdens kunstreis Frankrijk:

Tekenen in het landschap is diep kijken en ondergaan, je één voelen met. De stemming, de wind, de geur, het geluid... deze ervaringen maken dat de plek voor altijd in je geheugen ligt opgeslagen.

Het schilderen is voor mij een ander proces. Ik vertrouw op de wisselwerking die ontstaat tussen het materiaal en mijzelf en m'n handschrift. Bij mijn manier van werken is de innerlijke ervaring welhaast van groter belang dan kijken. Ik vermijd titels omdat het de kijker de bereidheid zou kunnen ontnemen om verder door te dringen in de gelaagdheid.

Elk doek is een nieuwe uitdaging, een nieuwe relatie en een streven naar een uiteindelijke balans.

Vaak werk ik met jazz-muziek, de geïmproviseerde muziek op de achtergrond en met een hand die gewend is om te tekenen.

En zo is de kring eigenlijk weer rond.

Experimenteren is leren

Door Martin Koetsier

De kunstenaar Armando werd eens gevraagd of hij een werk van zijn hand wilde beschrijven. Zijn antwoord was simpel en eenduidig: “Nee, want als ik dat zou kunnen had ik het werk niet hoeven schilderen”. Ik deel zijn mening volkomen; je eigen abstracte werk beschrijven of verklaren is absoluut overbodig en daarom zinloos. Hooguit kan ik proberen uit te leggen waarom ik schilder zoals ik schilder.

Lange tijd heb ik geweigerd mezelf te affichereren als kunstenaar omdat naar mijn mening een beeldend kunstenaar over een basis vaardigheid moet beschikken; hij moet in het bezit zijn van een tekentalent en dat geschenk is mij helaas niet vergund. Maar bloed kruipt waar het niet gaan kan en zo manifesteerde zich reeds op jonge leeftijd de drang om vorm te geven.

In de drukkerij, waar ik als leerjongen de eerste stappen zette in het grafische vak, kwam ik er achter dat je met drukinkt meer kon doen dan alleen maar drukken. Je kon er ook mee smeren op vellen papier en zo begon ik, zonder enige kennis van abstracte kunst, te experimenteren met kleuren, vormen en materialen.

Omdat ik geen enkele vorm van schilderkundige opleiding heb genoten, beschouw ik mezelf als autodidact. Maar dat wil niet zeggen dat ik niet beïnvloed ben door het werk van beroemde en minder beroemde kunstenaars, hierover later wellicht meer.

1964

Het credo experimenteren = leren is de basis geworden van al mijn werk. Bij vrijwel elk nieuw werk denk ik, 'hoe kan het anders, het moet anders, mooier, intenser' en zo is door de jaren een constante, evoluerende stroom schilderijen ontstaan waarin een duidelijke eigen stijl zich heeft ontwikkeld.

Bij nadere beschouwing van mijn werk is het meest in het oog springende facet het feit dat ik (bijna) alle panelen waarop ik schilder prepareer met een laagje zand. Het zand is min of meer de vervanger van de structuur van het linnen of canvas waarop mijn collega's werken en heeft hetzelfde doel, de uitdrukking van de verf verbeteren. Het bleef niet bij panelen; ook produceerde ik een groot aantal houten objecten, prepareerde ze met zand en schilderde ze in de stijl die kenmerkend is voor mijn werk.

2007

2010

2011

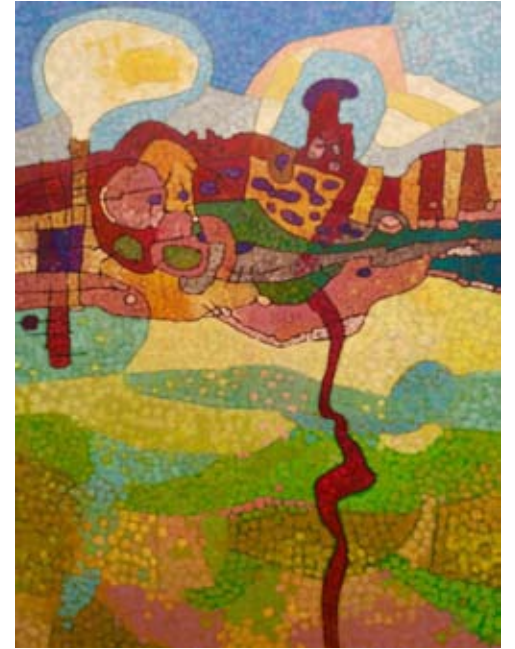

2013
2013

2014

2015

2013

2014

2015

2015

Natuurkunstpark - thema BOMEN

Project KVF - www.flevokunst.nl

Natuurkunstpark 2016 - Thema BOMEN

Van 25 juni tot 30 oktober 2016

Opening 25 juni, 14.00 uur

BOMEN

Het is goed om eens goed te bomen over onderwerpen die maatschappelijk van belang zijn, zoals het milieu, het vluchtelingenvraagstuk, polarisatie, emancipatie en dierenrechten. Tien kunstenaars nemen u mee in tien verschillende gedachtenstromen.

Op 24 juli, van 14.00 uur tot 16.00 uur, staan bij alle tien kunstwerken mensen om over het werk te vertellen en met bezoekers in debat te gaan.

Op 24 juli zijn ook alle Ansichtkaarten (A6 formaat) klaar.

Daarop staan de afbeeldingen en de teksten. Samen maken ze een verzamelcatalogus. De Ansichtkaarten zijn gratis (op = op).

Natuurkunstpark 2016 – Thema BOMEN
Titel: Voor ik vergeet dat ik een boom ben

**We bidden samen, jij en ik.
Jouw hand raakte de mijne net**

**niet aan. Een flinterdun laagje glas
maakt dat ze niet samensmelten.**

**Waren we een, dan waren we niets -
je keek door ons heen**

**en we vonden het niet erg.
Dan waren we alles: de boom,**

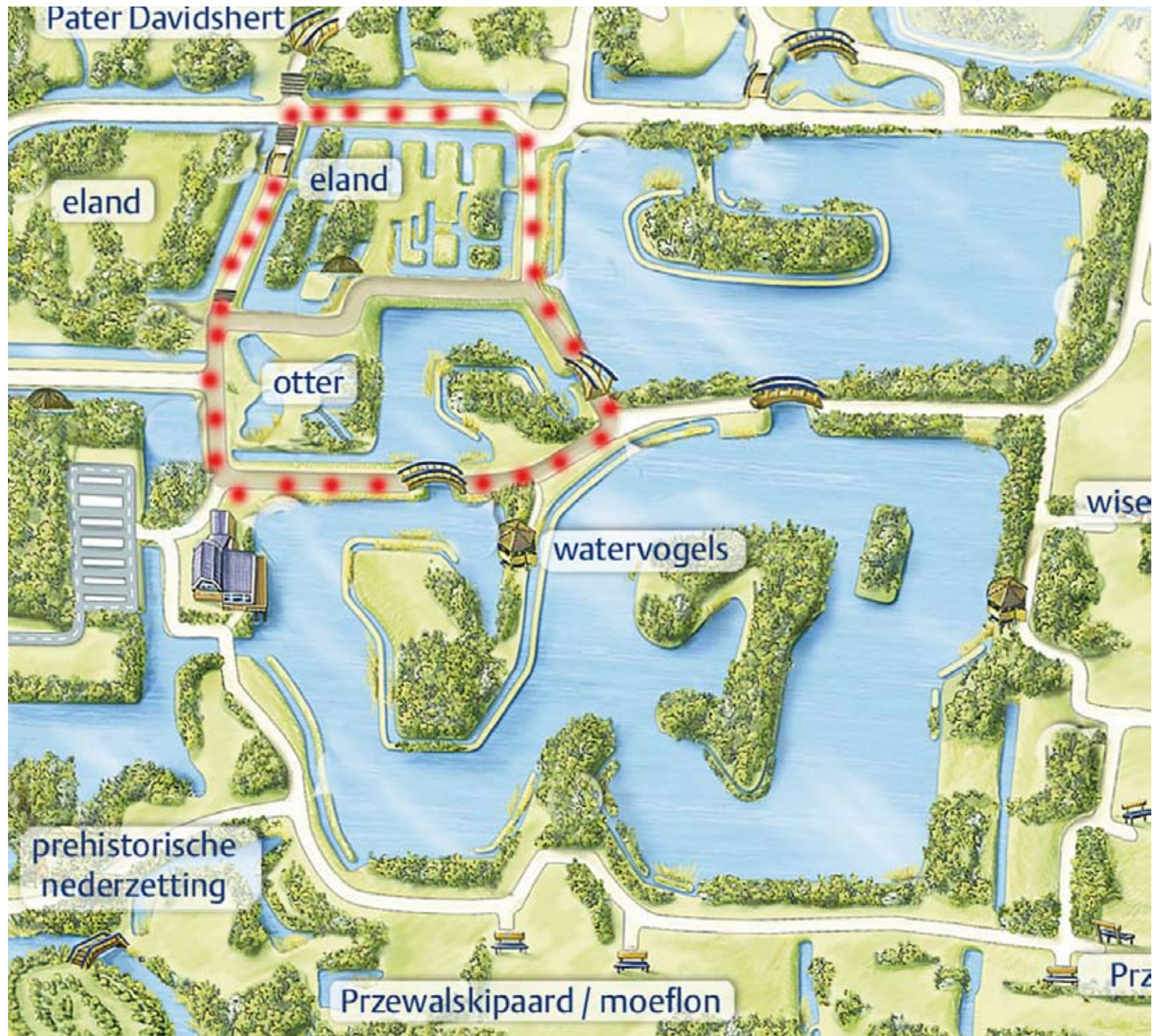
**het bos, de wind, steen en storm.
We zouden God zijn of iets**

**dat als twee druppels water lijkt op stilte.
Het scheelt niet veel, maar nog**

**zijn we apart, ieder een,
nog niet toe aan het geheel.**

Beeld: Marisja van Weegberg

Gedicht: Hein Walter

Nancy van Overveldt 1930 - 2015

Eerbetoon

UITNODIGING TENTOONSTELLING

Nancy van Overveldt

VERWONDERING IN KLEUR EN KLANK

E E R B E T O O N
Nancy van Overveldt
1930 — 2015

PROVINCIEHUIS LELYSTAD- OPENING Vrijdag 8 JULI OM 16:00

door Hein Walter, artistiek leider KVF

Bezichtiging 8 juli t/m 24 augustus

Openingstijden 9:00 tot 17:00 maandag t/m vrijdag

Adres: Visarenddreef 1, 8232 JN Lelystad

Op vrijdag 8 juli wordt de tentoonstelling van het werk van Nancy van Overveldt in het Provinciehuis geopend. Om 16.00 uur. U bent van harte welkom!

Aangeboden aan Prins Willem Alexander
kunstwerk van Nancy van Overveldt
Waterforum 2006 Mexico City

UITNODIGING TENTOONSTELLING NANCY VAN OVERVELDT

1 9 3 0 — 2 0 1 5

PROVINCIEHUIS LELYSTAD- OPENING Vrijdag 8 JULI OM 16:00

door Hein Walter, artistiek leider KVF

Bezichtiging 8 juli t/m 24 augustus

Openingstijden 9:00 tot 17:00 maandag t/m vrijdag

Adres: Visarenddreef 1, 8232 JN Lelystad

Tekenen

Door Ko van Velsen

Tekenen is voor mij een fundamentele bezigheid. Een motor die altijd loopt. Ik weet wanneer ik met schilderen ben begonnen, maar van tekenen weet ik niet waar het startpunt ligt. Het moet dus dateren van vóór de aanleg van mijn geheugen. Ongeveer zoals ik bij het leren klokkijken mij pas bewust werd van de aanwezigheid van de pendule, terwijl die al vóór mijn tijd rustig tikkend op de schoorsteenmantel stond.

Ik ben behoorlijk boven de zestig, begin dus al een beetje naar de schep te ruiken, maar boog daarmee ook op heel wat tekenjaren. Als ik die jaren wat oppervlakkig probeer te overzien, dan zie ik dat er, heel geleidelijk en bijna onbewust, meerdere benaderingen en manieren van tekenen zijn ontstaan en doorontwikkeld. Ik ga proberen er een paar te formuleren met ter illustratie (allicht) een bijgeplakt voorbeeld.

Wanneer ik met mijn teken/aquarel rugzak annex klapstoeltje (De Blokker verkocht ze ooit als viskrukje voor 15,- gulden) het land inwandel, dan let ik goed op hoe het landschap verandert en ik blijf doorlopen tot ik ineens tot het besef kom: "Ja, hier is het".

Dan zwaai ik het handeltje van mijn rug en neem plaats op het klapstoeltje, een melkknecht op zijn blok. Als een blinde tast ik met het potlood het tafereel af. Dat is eigenlijk alles. Een A4 vel papier, 160 gr/m², potlood 4B en H, en een stiftgum dat ik steevast een "negatief potlood" noem. Zo'n gum is niet ter correctie. Ik gebruik het om vaste vormen in 4B te doezelen met verticale streekjes. De vorm lijkt dan te veranderen in trilling en warmte. Dit geeft de tekening een extra dimensie.'s Avonds thuis

gekomen, stal ik de productie van de dag voor me uit en dan zie ik aan de tekening hoe de wandeling verder gegaan zou zijn. De tekening ligt in het verlengde van de wandeling en voor mij zijn ze inwisselbaar. Zo door de tijd strompel ik heel wat af in mijn eigen tekeningen. Voorwaar, ik heb het mooiste vak.

Een ander uitgangspunt of beginpunt voor een tekening is muziek. Ik zet datzelfde viskrukje voor de televisie en zoek een zender op die alleen klassieke muziek geeft. In plaats van het visuele beeld van een landschap laat ik me inspireren door melodie en ritme. Ik jaag het potlood onder invloed van de muziek achter de bewegingen van de muzikanten aan. Deze twee voorbeelden leiden beide tot eenzelfde impressionistische tekening.

Maar dat kan ook anders.

In de loop der tijd ben naast het schilderen a blijven tekenen. Mijn vaktechnische compe is daarmee op een zeker plan komen te staan. Ik kan, en dat streef ik ook echt na, vrijwel alles tekenen wat ik wil. Het is ook fascinerend dat

je begint met een leeg wit vel papier en je denkt aan een zittend mensfiguur. Vervolgens beweeg je de kroontjespen over dat papier en de gedachte vloeit uit in een beeld waarvan je het vermoeden nog in de verste verte niet had. Soms mysterieus en anoniem, dan weer zijn mens en stoel geïntegreerd tot een bizarre eenheid.

Voorwaar, ik heb het mooiste vak.

Soms zijn het ingrijpende gebeurtenissen die aanleiding zijn voor een monumentale pasteltekening. Ik denk hierbij aan: de moord op Fortuyn, de moord op van Gogh of het gijzeldrama op school 1 in Beslân, dat in een bloedbad eindigde. Dat zijn zo de indrukwekkende gebeurtenissen die mij doen besluiten een groot stuk papier van 100 x 150cm op te spannen en mij een voorstelling van

deze schokkende gebeurtenis in houtskool te maken. Naarmate de tekening vordert, slaat bij mij de indruk heftiger naar binnen, tot ik zelfs tot tranen toe geroerd de pastels in de tekening wrijf. Na afloop staan de blaren me op de vingers en ik ben doodmoe. Het duurt dan geruime tijd voor ik mezelf weer bij elkaar geveegd heb. Aanvankelijk gebruikte ik alle kleuren in de houtskool voorstelling maar dat bleek te vrolijk voor de strekking van het uit te beelden verhaal. Later heb ik mij beperkt tot: zwart, enkele grijzen, wit en enkele blauwen. Die arceerde ik in de vormen om ze daarna dicht in het papier te wrijven. Die enkele sombere kleuren versterkten de tekening enorm.

Een andere vorm van tekenen waarvan ik iets wil vertellen is gebaseerd op de Haiku. De Haiku is een kort en kernachtig Japans gedichtje van drie regels van vijf, zeven en weer vijf lettergrepen. De derde regel is veelal een keerpunt of contrapunt. Toen ik de bedoeling begreep en 'n beetje in het ritme kwam, heb ik een boekje volgeschreven met honderd Haiku's. Ik noemde ze echter geen Haiku, maar Heeko. Hee omdat je ze zomaar bij verrassing in je eigen hoofd tegenkomt en Ko vanwege mijn naam. Voorbeeldje van de Heeko:

de kroontjespen krast
 zeventien lettergrepen
 de inkt droogt langzaam

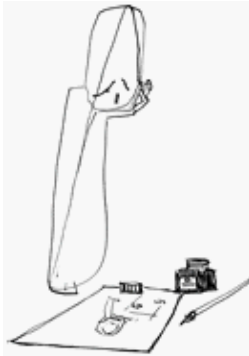
Toen dat boekje vol was, kreeg ik het idee om kleine, kernachtige tekeningetjes in een eenlijnige beweging te maken als beeldvormige tegenhanger van de schriftelijke Haiku. Nu alweer geruime tijd maak ik met kroontjespen en Oostindische inkt dit soort kleine tekeningetjes, die veelal autobiografisch zijn. De Heeko is dus het beeld van mijn eigen gedachte.

Misschien grappig om te vertellen dat de opmaat naar deze Heeko in het idee ligt, dat ik jaren geleden kreeg. Ik besepte me dat een visueel beeld behoorlijk onderbelicht blijft ten opzichte van een tekst over hetzelfde onderwerp. We beginnen op de lagere school

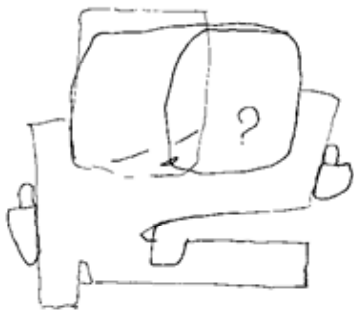
... IK BEGINT VAST...
... HET IS ONBEWUST...

met lezen en schrijven
terwijl tekenen en
tekens pas in de
restuurtjes aan bod
komen. Vaak stopt dat
in een vroeg stadium
van de basisvorming.

... WĒER DAT: DORJE...
... VERDICTEL

Wanneer mensen dan, veel later als volwassene, het potlood weer ter hand nemen, pikken ze het niveau van hun tekentechniek weer op waar ze hem verlaten hebben. Besmuikt moffelen ze de kindertekening die dan is ontstaan onder tafel en stamelen met een rood hoofd dat ze nooit hebben kunnen tekenen. Ra Ra, vind je het gek. Alleen de Chinezen hebben met hun karakters een zekere integratie van beeld en tekst bereikt. Westerlingen komen veelal niet verder dan het pictogram. Dat is natuurlijk ook een beeldvorm, maar hij blijft, zoals de bedoeling, naast en los van de tekst staan.

... HET IS ..
... GOED .. ?

DE DICHTER
IS EEN KOE

BROOD IK
GAAFS ONBEWUST

Toen ik mij dit alles mede door lesgeven aan ouderen besepte, heb ik het verzameld werk van Achterberg gepakt om elke dag een eenvoudige tekening bij een volgend gedicht te maken. Dit was bijzonder spannend omdat de dichter Achterberg van heel voorstellend tot erg abstract zijn gedichten vorm gaf. Elke ochtend begon ik met het lezen van een gedicht om dat als aanleiding te nemen voor het laten ontstaan van een tekening. Dit beeld plaatste ik tussen de titel van het gedicht en een opvallende Achterbergregel daaruit. Het resultaat was vaak onverwacht en opmerkelijk (HEE). Het hele project heeft ongeveer drie jaar in beslag genomen en voorwaar, ik heb het mooiste vak.

Dit geheel is misschien een gecompliceerd IK verhaal geworden maar lees en oordeel zelf. En om met een uitspraak van de grote dichter Achterberg te besluiten:

”Wat niet goed is, is niet geschreven”.

Leven met Alzheimer 7

Door Alice Bunt

Dit is het zevende deel van een serie die Alice schrijft over de wekelijkse bezoeken aan haar vader. Hij lijdt aan de ziekte van Alzheimer en woont op de beschermde afdeling van een zorgcentrum in Utrecht. De serie is dit jaar maandelijks in CUNST te lezen. Deel 1 is te lezen op het Blog op www.flevokunst.nl/blogartikel/1215. De erop volgende delen zijn in de vorige CUNSTen te vinden.

Hoe moeilijk ik het ook vind om toe te geven, maar ik heb me voor mijn vader geschaamd. Ik schaamde me voor de oude man die eens mijn vader was. Ik schaamde me wanneer ik een stapel incontinentieluiers zag liggen; ik schaamde me wanneer hij een ‘ongelukje’ had gehad met naar de wc gaan en de verzorgsters hem moesten komen helpen verschonen; ik schaamde me wanneer hij uitviel naar een van zijn medebewoners; ik schaamde me wanneer hij mopperde op de verzorgsters die hij behandelt als personeel; ik schaamde me wanneer ik tijdens het eten in het restaurant van het verzorgingstehuis steeds zijn mond af moest vegen; ik schaamde me als hij kwijlde, een natte vlek had in zijn broek. Maar ik schaamde me vooral omdat ik me schaamde.

Het gaat niet goed met mijn vader. Hij kreeg een blaasontsteking met daar bovenop een longontsteking. Ik zit aan zijn bed en kijk naar hem, houd zijn hand vast, geef hem water met een rietje en ben bang, bang dat deze oude man die nog steeds mijn vader is, gaat sterven.

Hij ademt zwaar, af en toe stukt zijn ademhaling. Ieder half uur komt een verpleegster kijken. Opeens schrikt hij wakker, lijkt me aan te kijken en zegt:

“Je weet nooit wanneer je stervensuur gekomen is.”

Ik huil en aai over zijn hand, zijn arm.

“Bent u bang Pappa?”

“Nee,” zegt hij, “als het zover is dan is het zo.”

Hij sluit weer zijn ogen. In doodse stilte zit ik aan zijn bed. Dan

komt mijn stiefmoeder me aflossen, doodsbang ga ik naar huis.

Als ik de volgende ochtend mijn vaders kamer inloop zit hij in zijn stoeltje, aan tafel. Hij begint gelijk te mopperen dat iedereen hem vergeten is en hij veel te lang in bed heeft moeten liggen. Ik geef hem een zoen en ga dicht bij hem zitten, pak zijn handen en zeg hem hoe blij ik ben dat hij er nog is.

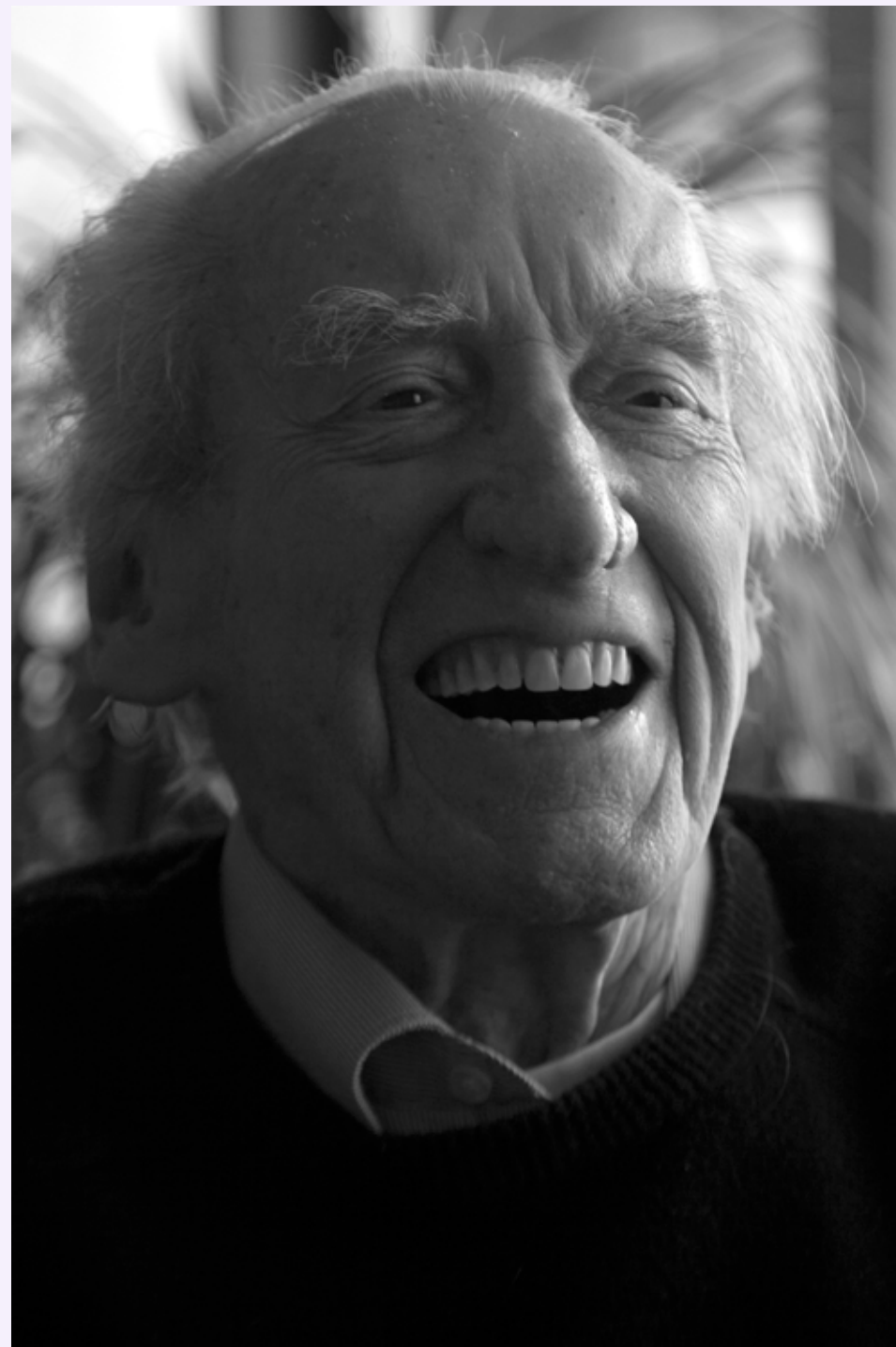
“Ja, ik heb het weer gehaald,” zegt hij, “ik ben nog niet gaan hemelen, nog niet.”

We bellen mijn broer en mijn stiefmoeder. We maken een filmpje, en steeds weer zijn woorden: “Ik ben er nog, ik heb het weer gehaald, ik ben nog niet gaan hemelen.”

Later, als de dokter komt praat zij met hem over sterven, of hij bang geweest is dat hij dood zou gaan. Dat was niet zo, wel was hij blij dat hij er nog was, hij wilde nog wel een tijdje doorleven, zien wat er van de kleinkinderen terecht komt.

“Ik ben gelukkig zo” zegt hij.

Later help ik hem naar de wc, als we koffiedrinken veeg ik zijn mond af en ik begrijp niet hoe ik me ooit voor deze geweldige man, voor deze man die nog steeds mijn vader is, heb kunnen schamen.

Hallo, ik ben beginnend - dementerend

Door Yvonne van de Kamp

Zorgkunst?

Onlangs bezocht ik mijn mantelzorgersgespreksgroepje in Polderburen. Mijn partner om wie het, onverkozen, allemaal draait, wachtte er geduldig in het restaurant. De recente diagnose ' Vasculaire Dementie' - door haar als een vonnis ervaren, bevestigde eindelijk en eens te meer het bestaansrecht van de angst om, thuis of waar ook, alleen gelaten te worden. Zonder iemand om je heen die snel voor jou kan handelen wanneer plotseling jouw denken uitgeschakeld is. Weten dat je op een tijdbom leeft in reserve-tijd is geen bemoediging. Noch voor haar, noch voor mij als haar geliefde. Bij toeval ontmoette ik na afloop Hein Walter, o.a. zorgkunstenaar van beroep. Op websites en in de nieuwsbrief van CUNST heb ik

wel over hem gelezen.

Hein is in de tuin van het centrum bezig aan zijn project ' Groeten uit Polderburen ' waarover u als lezer vast al eens heeft gehoord.

Op zijn hurken doorwerkend aan het Grote Doek voerde hij met mij zonder tijd en ruimte te verspillen een kennismakingsgesprekje. - Grappig, dacht ik later... zo weinig woorden tot de kern. ...nog een puntje van aandacht voor mijzelf.

Het duurde even tot bij Hein het kwartje viel. Dat de vrouw die hij even eerder gesproken had mijn partner is.

Hij was inmiddels uitgekwest en vertelde mij:

“ Zo even kwam zij naar me toe en stelde zich voor met:

Hallo, (...) ik ben beginnend - dementerend.“

Beng! Heeft zij dat gezegd?, vroeg ik met ogen van verbazing...

Wat goed van haar, wat dapper!

Nou, zei Hein. De titel heb je al!

De titel?, keek ik hem vragend aan.

Ja, ik stel voor dat je elke dag aan je partner een duidelijke, open vraag stelt; dus geen ja/nee vraag, hè ! En het liefst een abstracte vraag, ... over abstracte begrippen!

B.v.: wat is Wijsheid ? - Zo iets. En dan schrijf jij alles op zoals zij het zegt. - Ik hoorde hem inmiddels nieuwsgierig aan. En dat doe je dan b.v. een jaar lang.

Tsjonge ... gloeide er iets onwennigs in mij op.

En daarna ... dan wil ik je wel helpen om er een boekje van te maken ! Nou ... Kun je daar iets mee ?

Eh ... ja, Ja ... kon ik alleen nog bedenken.

In een korte ontmoeting waren wij samen verder geholpen: een lang verholen sluimerende wens om me met mijn vulpen creatief te uiten wordt getriggerd om op te staan.

Samen worden wij door deze nuchtere aansporing boven

'onze ziekte' waar wij zo middenin zitten uitgetild.

Vraagstukken waar wij ons vroeger in betere tijden zo graag mee bezighielden, komen weer aan de orde. We voelen ons opgetild.

Het begin heb ik aan Hein laten zien. Het wordt vervolgd.

Zorgkunst? - Jazeker !

25 juni 2016, YCK

Kunst in Almere Buiten

UITNODIGING OPENING KUNSTETALAGES & KUNSTPROJECT SNOEPKUNSTENAAR

6 JULI
16:00 - 18:00
BuitenPlein

KUNST IN ALMERE BUITEN

Wij nodigen u uit voor de feestelijke opening van de kunstetalages en het kunstproject van de Snoepkunstenaar in Almere Buiten Centrum.

Beste Buitenaar,

Wij nodigen u uit voor de feestelijke opening van de kunstetalages en het kunstproject van de Snoepkunstenaar in Almere Buiten Centrum. Deze feestelijke opening vindt plaats op woensdag 6 juli om 16.00 uur op het Buitenplein (naast NS station Almere Buiten).

Programma:

16:00 uur - Ontvangst, inloop op Buitenplein
 16:15 uur - Opening door Mylan Derkink, gebiedsmanager Almere Buiten
 16:25 uur - Opening van de drie kunstetalages
 17:15 uur - Opening kunstproject Snoepkunstenaar
 17:30 uur - Afsluitend drankje op Buitenplein
 18:00 uur - Einde

Snoepkunstenaar

De Snoepkunstenaar heeft zijn uitdaging bijna voltooid. De veertien buurten van Almere Buiten worden kleurrijk zichtbaar bij station Almere Buiten. Een groot aantal Buitenaren heeft in 2015 gestemd op het favoriete ontwerp voor uw buurt. Kom het resultaat bekijken, in het hart van het centrum van Almere Buiten!

Kunstetalages

Vanaf 2014 hebben maar liefst twintig kunstenaars de kunstetalages gevuld in het winkelcentrum in Almere Buiten. Deze kunstetalages bevinden zich in de Jumbo etalage, op het Baltimoreplein en naast de Albert Heijn.

Afshin Nazemi en **Nasr Azarmehr** zijn twee Iraanse kunstenaars die zich voor hun etalage naast de Albert Heijn hebben laten inspireren door aspecten van Almere Buiten. Nasr heeft zich laten inspireren door de dansacademie. Hij heeft kalligrafie en dans samengebracht. Asfin heeft enkele hondenfoto's van fotograaf Alice Bunt nageschilderd. **Marc ter Horst** laat in zijn etalage bij de Jumbo met JUICY FRUIT zien dat je van fruit ook "echt" een sport kan maken. **Paul Baartmans** maakt van zijn etalage op het Baltimoreplein een echte KALEIDOSCOPE en nodigt iedereen - speciaal opa's en oma's met kleinkinderen uit om dat ook met elkaar te komen doen.

Buitenplein

Het Buitenplein krijgt steeds meer vorm als ontmoetingsplek in Almere Buiten Centrum. De fruitbomen groeien en bloeien. Verschillende evenementen hebben op het Buitenplein een thuis gevonden. We informeren u graag over de stand van zaken en de plannen voor

Ambulante Zorgkunst - eerste projectserie

door Hein Walter

In april is stichting De Zijderups (in samenwerking met Zorggroep Almere) gestart met een groep van zes ambulante zorgkunstenaars. Het komend jaar gaan we 20 kunstprojecten uitvoeren in de verschillende ouderencentra van Zorggroep.

Ninette Koning, Gerard Poot, Aleksander Willemse, Marion Snijders Voormolen Isabel Fírvida en ikzelf.

We doen steeds een project van drie maanden en eindigen dat project met een presentatie, een tentoonstelling of een concert.

Het project is mogelijk gemaakt door ondersteuning van het Cultuurfonds Almere, de gemeente Almere en Zorggroep Almere.

In deze tijd ronden we de eerste projecten af (in Zephyr, Vizier, Archipel, de Toonladder, de Overloop en Castrovalva).

De Overloopboom | Ninette Koning

De afgelopen drie maanden heeft Ninette Koning als zorgkunstenaar in *Zorgcentrum De Overloop* gewerkt.

"Ik nam steeds drijfhout mee. En verf en kwasten. De opdracht die ik gaf aan de bewoners was om die stukken drijfhout op een mooie en eigen manier te beschilderen. Dat deden ze heel geconcentreerd, heel mooi om te zien. Ze hebben een individueel object geschilderd en tegelijkertijd hebben ze samen een ruimtelijk object gemaakt dat een blijvende plek krijgt in de tuin van De Overloop.

Al die houten objecten komen natuurlijk oorspronkelijk van een boom vandaan. Het waren takken, wortels en stronken. Ze werden glad door het zout van de zee, door het zand en de wind. Toen ze werden beschilderd, kregen ze een nieuwe betekenis. En ten slotte, na een lange omzwerving in het leven, kregen ze weer een plek in een boom, als het ware hun geboortegrond. Een mooie levensreis, waar de bewoners van De Overloop een belangrijke rol in hebben gespeeld."

Ambulante Zorgkunst is een project van stichting De Zijderups en is mogelijk gemaakt met subsidie van het Cultuurfonds Almere, Zorggroep Almere en de gemeente Almere.

ZELF | Isabel Firvida

De afgelopen drie maanden heeft Isabel Firvida als zorgkunstenaar in *Woonzorgcentrum Archipel* gewerkt. "De eerste ontmoetingen met de bewoners van Archipel stonden in het teken van elkaar leren kennen. Gewapend met mijn eigen jeugdfoto's en een aantal documentaire fotoboeken over verschillende plekken in Nederland ging ik het gesprek aan. Dat "samen kijken" bleek een schot in de roos. Door dit samen te doen, kregen zij de mogelijkheid om hun ervaringen, hun zienswijzen en gevoelens te vertellen. En ik leerde ze kennen. Ieder mens bestaat immers uit zijn herinneringen en ervaringen.

Daarna begonnen we aan een persoonlijk traject voor een zelfportret. Ze schreven, tekenden en knipten en vertelden ze op een creatieve manier hun levensavontuur. Dit persoonlijke traject is ook in boekvorm verbeeld en zal tijdens de opening aan iedere deelnemende bewoner uitgereikt worden. De knipselcollages vormen samen met de zelfportret posters de expositie ZELF."

Ambulante Zorgkunst is een project van stichting De Zijderups en is mogelijk gemaakt met subsidie van het Cultuurfonds Almere, Zorggroep Almere en de gemeente Almere.

Getekend in inkt | Marion Snijders

Tijdens het project *Getekend in inkt* maken de bewoners van Castrovalva (kennis met) grafiek. Door inkt, papier en kleur worden de bewoners uitgedaagd te tekenen. Alles mag en alles kan. *Durf te doen wat je nooit eerder deed en verras jezelf en anderen. Want er is altijd iets nieuws te leren en te ontdekken.*

In deze expositie laten ouderen met verschillende zorgbehoeften zien dat het plezier in hele kleine dingen zit. In de tuinkamer hangen zo'n twintig grafische werken.

De tuinkamer is deze drie maanden getransformeerd tot een klein atelier. Waar kopjes thee en koffie worden gedronken, gelachen, gezongen, een traan gepinkt en vooral gewerkt wordt met inkt.

De een spreekt honderduit en de ander zei geen woord. Maar ogen spreken zacht. *Mijn oog zakt tussen mijn wangen, zegt een vrouw. Een ander roept ROOD ROOD ROOD, de Russen komen.* Er wordt verteld "Ik droomde toen ik wakker werd. Het kraakt in mijn hoofd. En alles werd een stukje van Alles!"

In deze kleine wereld tekenen de bewoners over alles wat ze bezighoudt. Weemoed en verlies zijn hier het bewijs van het bestaan. Getekend in inkt.

Ambulante Zorgkunst is een project van stichting De Zijderups en is mogelijk gemaakt met subsidie van het Cultuurfonds Almere, Zorggroep Almere en de gemeente Almere.

Van Zuiderzee tot Vizier | Gerard Poot

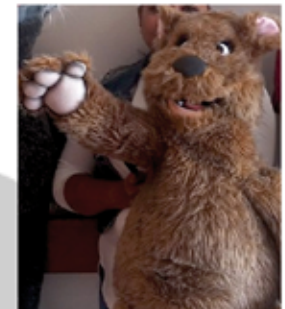
De afgelopen drie maanden heeft Gerard Poot als zorgkunstenaar in *Woonzorgcentrum Vizier* gewerkt. Muziek, liedjes, samen zingen, klein theater met grote handpoppen, goocheltrucjes, dat zijn de dingen waarmee Gerard de bewoners van Vizier enthousiast kreeg. Tijdens de eindpresentatie wordt er gezongen, gespeeld en vast en zeker ook gelachen. Er zullen enkele zeer speciale gasten optreden waaronder de beroemde goochelaar *Tartau...* een bewoner met magisch talent! *Beer Berend* helpt met de presentatie, als dat maar goed gaat....

Ook is er een optreden van een deel van *Het Jong van Hart koor* dat enkele meezingliedjes zingt uit de Rock & Roll periode.

Het wordt een meedoe voorstelling en alle teksten worden via beamer op een scherm getoond. De voorstelling staat in het teken van het vijfjarig bestaan van Vizier.

Ambulante Zorgkunst is een project van stichting De Zijderups en is mogelijk gemaakt met subsidie van het Cultuurfonds Almere, Zorggroep Almere en de gemeente Almere.

De Schatten van Zephyr | Aleksander Willemse

De afgelopen drie maanden heeft Aleksander Willemse als zorgkunstenaar in *Woonzorgcentrum Zephyr* gewerkt. "Hey schat. Wil je 'n lekker bakkie koffie? En wil je een lekker koekje erbij? De verzorgers van het woonzorgcentrum Zephyr noemen de bewoners soms 'schat'. Het zijn ook schatten, die bewoners van Zephyr, stuk voor stuk. En ze lijden allemaal aan een vorm van dementie. In twaalf weken probeer ik ze te ontdekken, kennis met ze te maken. En het met hen te hebben over de mooie dingen van het leven. Door ze belangrijk te maken, lijkt ik de meeste bewoners voor korte tijd te kunnen vangen. Ik kan dan een beetje communiceren en lol maken. Die belangrijkheid verbeeld ik door ze een molensteenkraag om te doen. Daarmee werden in de 16de en 17de eeuw de belangrijkste mensen geportretteerd. En het werkt ook zo. De bewoners vinden het mooi en bijzonder en dat is het ook. Het waren al schatten voor hun geliefden en zo zijn ze ook schatten geworden voor mij als kunstenaar."

Ambulante Zorgkunst is een project van stichting De Zijderups en is mogelijk gemaakt met subsidie van het Cultuurfonds Almere, Zorggroep Almere en de gemeente Almere.

Groeten uit De Toonladder | Hein Walter

De afgelopen drie maanden heeft Hein Walter als zorgkunstenaar in *Woonzorgcentrum De Toonladder* gewerkt. "Elke keer dat ik daar kwam nam ik een tas met tekenspullen mee en een map met vellen papier. Klein en groot. Ik heb met veel verschillende bewoners gewerkt en ook op verschillende plekken. Met mensen die dagelijks in de huiskamer komen en ook bij de dagopvang, dan weer in de ruimte waar mensen ontbijten. Ik heb gewerkt met een groep bewoners die in de aanleunwoningen wonen en dus zelfstandig wonen - met hen heb ik groepstekeningen gemaakt. Ik bouwde snel een aardige verzameling tekeningen op. Van negen tekeningen heb ik Ansichtkaarten gemaakt. Met naam en titel op de achterkant en op de voorkant *Groeten uit de Toonladder*. De Ansichtkaarten kunnen verkocht worden door De Toonladder. Het geld uit verkoop wordt weer besteed aan activiteiten voor bewoners."

Ambulante Zorgkunst is een project van stichting De Zijderups en is mogelijk gemaakt met subsidie van het Cultuurfonds Almere, Zorggroep Almere en de gemeente Almere.

“Groeten uit Polderburen” - een zorgkunstproject

Door Hein Walter

www.dezijderups.nl/groeten-uit-polderburen

Meestal staat een kunstschilder alleen voor een doek, met kwasten in zijn hand, maar in Polderburen, centrum voor verpleeghuiszorg, wordt met meer ‘kunstenaars’ tegelijk aan een doek gewerkt, soms zelfs met tientallen tegelijk. Het doek is tien bij twee meter en het staat in de tuin van Polderburen. Ik ben zorgkunstenaar en de drijvende kracht achter het project.

Samen met mij hebben er al zo’n honderd mensen aan het doek gewerkt! Bewoners van Polderburen, personeel, familieleden, buurtbewoners en kinderen van basisscholen Pirouette, De Zeven-sprong en De Strengerd hebben met hem mee geschilderd. Wie wil komen schilderen, die is welkom.

Op maandagmorgen 13 juni werden de eerste verfstreken op het doek gezet, o.a. door Stefan Damman en Ninette Koning. Op vrijdagmorgen 8 juli zal er voor het laatst aan het doek worden gewerkt. In totaal is er dan op tien dagen aan het doek geschilderd. Het doel van het project is allereerst de ontmoeting tussen verschillende groepen mensen, zoals kinderen en ouderen, buurtbewoners en bewoners van Polderburen. Daarnaast is de kans om aan een groot doek te schilderen iets bijzonders, voor ouderen zowel als kinderen en ook voor volwassenen die zichzelf niet zo

creatief vinden. Het is ontspannen en tegelijkertijd moet je geconcentreerd werken.

Onderwerpen van het doek zijn bloemen en vogels. En de Liefde! Op het doek staat het doek in een heleboel verschillende talen. Nederlands, Engels, Duits, Frans, Turks, Marokkaans, Russisch, Zweeds, Roemeens, etc. Dat samen schilderen verbindend en bevrijdend werkt, blijkt alleen al uit de persoonlijke gesprekken die plaatsvinden tijdens het schilderen. Creativiteit geeft levensenergie en ruimte om over het leven te spreken. En wie daar staat te schilderen, maakt ruimte om naar een ander te luisteren. Het doek was na vijf dagen al behoorlijk gevuld. Daarna is het een kwestie van mooier maken wat er door anderen al is geschilderd.

Groeten uit Polderburen is een project van stichting De Zijderups, stichting voor sociaal-maatschappelijke kunstprojecten. Het project is mogelijk gemaakt door een bijdrage van de gemeente Almere, Het Prins Bernhard Cultuurfonds, Zorggroep Almere, Het Gouden Dagenfonds en het Cultuurfonds Almere.

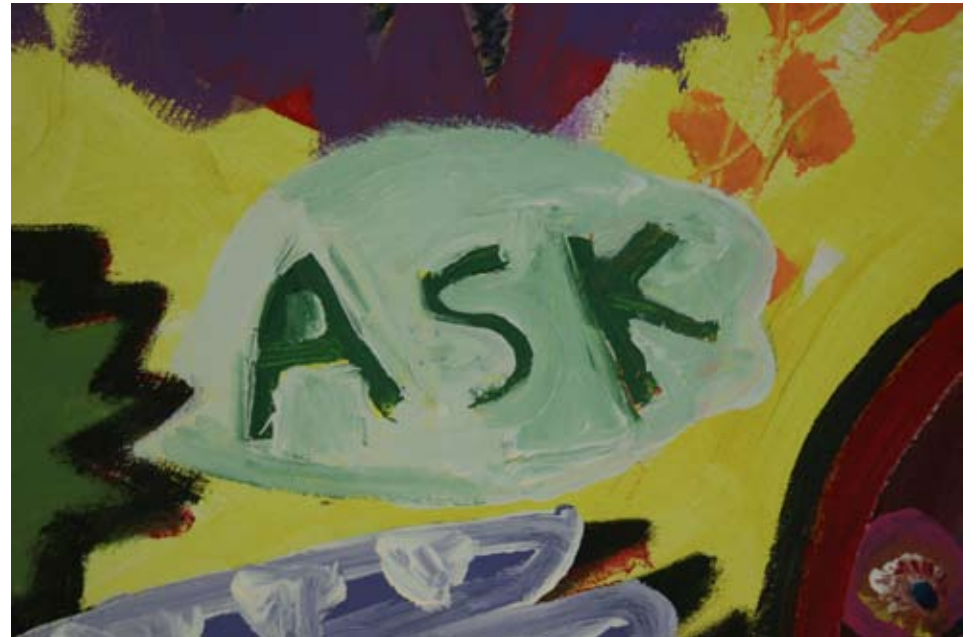

Biografische sprookjes - deel 2

mere

Door Hein Walter

Vorig jaar exposeerde Hein Walter al de eerste veertien biografische sprookjes, nu wordt het tweede deel van dit project gepresenteerd. Veertien intrigerende, magische en verrassende sprookjes gebaseerd op levensverhalen van ouderen. Gewone mensen met indrukwekkende levens. Leerlingen van basisschool De Omnibus hebben bij die sprookjes illustraties getekend. Hein Walter, zorgkunstenaar in Woonzorgcentrum Archipel, is de projectleider, schrijver en bedenker van het project.

Op maandagmiddag 4 juli, om 13.30 uur, wordt de tentoonstelling bij De Muren van Archipel geopend - Poëziestraat 360, Almere Literatuurwijk. U bent van harte welkom. In de zomermaanden kunnen de bezoekers de sprookjes op hun gemak lezen.

Het project Biografische Sprookjes is een project met ouderen en leerlingen van groep 7 van basisschool De Omnibus. Hein had ontmoetingen met bewoners van Archipel.

Zij spraken over het geleefde leven, lief en leed. Er waren steeds drie kinderen bij dat gesprek aanwezig; zij tekenden een visueel

verslag van het gesprek.

Na die gesprekken schreef Hein een sprookje over dat leven. De ouderen hebben daarna in de klas hun eigen sprookje voorgelezen en dezelfde drie kinderen tekenden ook nog illustraties bij dat sprookje.

Hein Walter: "Ik noem deze vorm van literatuur Biografische Sprookjes. Het project is een heel goed voorbeeld van contact tussen ouderen en jongeren en het werd met enthousiasme ondersteund door het VSBfonds, Fonds Sluyterman Van Loo en Fonds RCOAK. De leerlingen waren bij de gesprekken aanwezig en hebben heel wat indrukwekkende levenservaringen gehoord. Doordat zij zelf een taak hadden binnen het project, hebben ze goed en geconcentreerd geluisterd. En ook de keren dat de ouderen hun eigen sprookje in de klas hebben voorgelezen waren indrukwekkend. Bijzondere ervaringen stuk voor stuk, zowel voor de kinderen als voor de ouderen. Mochten Almeerse scholen interesse hebben in oudere die een biografisch sprookje komt voorlezen... we gaan op tournee!"

De veertien sprookjes en illustraties vormen samen de tentoonstelling. Ze zijn gedrukt op grote panelen zodat ze goed leesbaar zijn. De sprookjes en tekeningen zijn ook in boekvorm verschenen. De boeken zijn te bestellen voor € 20,- per stuk (inclusief porto) (www.dezijderups.nl). De boeken van deel 1 zijn ook nog te bestellen.

Van Binnen naar Buiten - deel 5

Door Hein Walter

Van Binnen naar Buiten is een intiem project met een enorme impact voor de betrokken mensen. Het gaat om het schrijven van poëtische portretten van gedetineerden. Het portret dat de gedetineerden ontvangt is als een diploma voor de samenleving. Anka van den Berg en Hein Walter zijn de twee portretdichters. Hoe werkt het: de schrijvers gaan om en om in gesprek met een gedetineerde. Dat gesprek vindt plaats in de gevangenis. Dat gesprek draait om inzicht! De portretdichters luisteren zonder oordeel naar het levensverhaal en stellen open en oprechte vragen over het leven dat de gedetineerde heeft geleefd en over hoe het is gekomen dat hij celstraf heeft gekregen. Het gesprek gaat ook over verwachtingen, wensen, verlangens. Twee uur praten over je leven, dat is ongekend voor deze jongens/mannen. De impact van dat gesprek is groot.

Na de gesprekken schrijven de dichters het poëtische portret. Ze kruipen in de huid van de gedetineerde en schrijven vanuit

de ik-figuur een persoonlijk portret. Het ontvangen van het portret (foto en tekst op 30 x 40 cm) is de tweede indringende gebeurtenis.

De derde indringende gebeurtenis is de les die door de portretdichters wordt gegeven op een middelbare school. Elke maand een ander portret op een andere school in Almere. De leerlingen lezen het portret, er wordt over gepraat en daarna maken ze een tekening.

De gedetineerde kiest één tekening en van die tekening wordt een poster gemaakt.

In juni waren de portretdichters weer op Baken Trinitas, bij de vijfde klas van het gymnasium

Er zijn 22 tekeningen gemaakt.

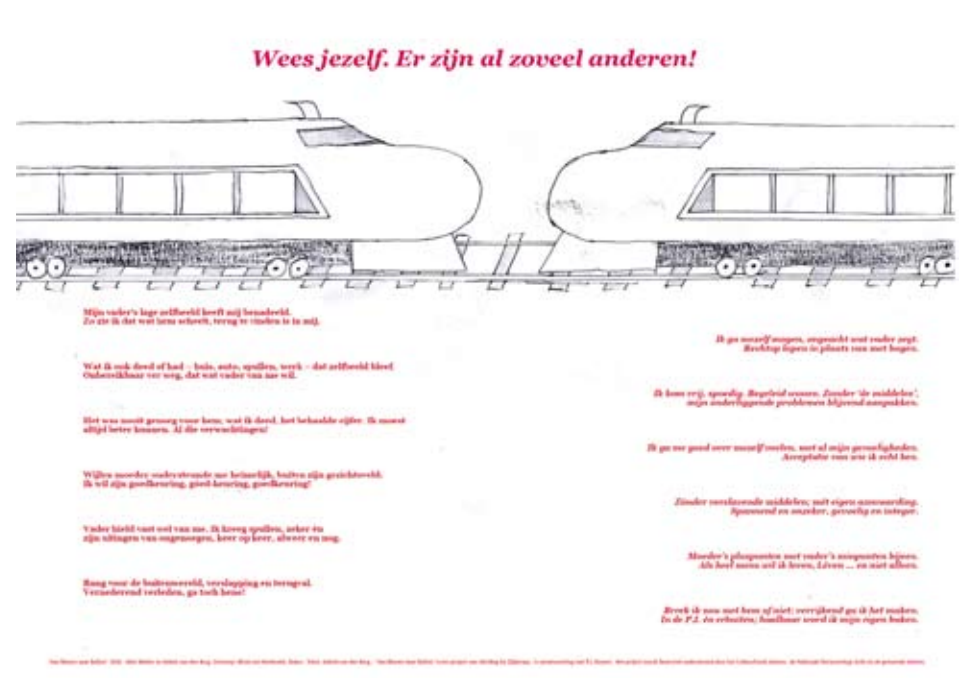
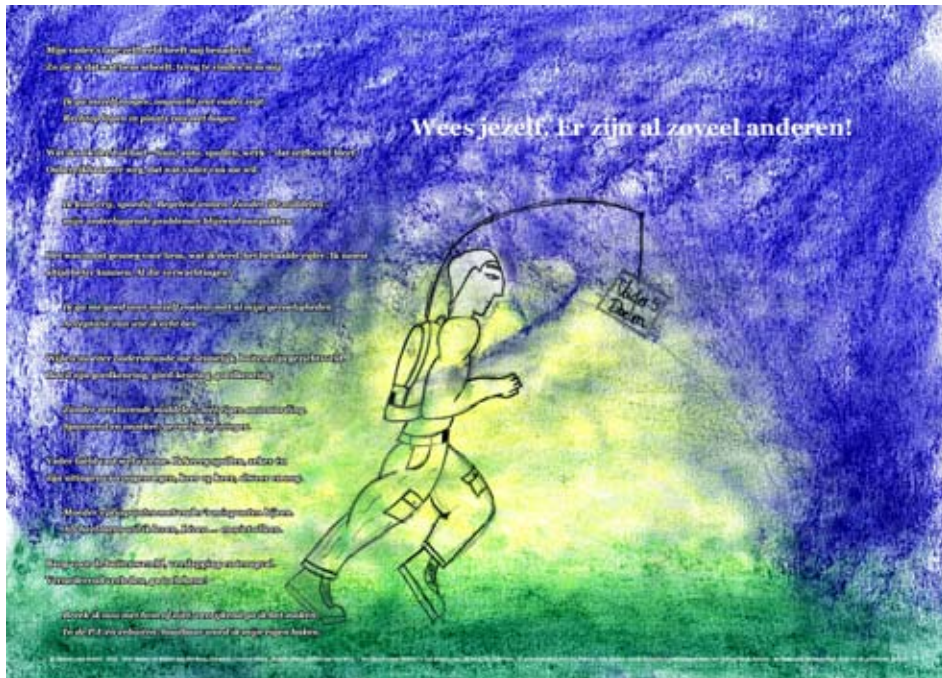
De gedetineerde heeft de poster van Esmée Gabel gekozen.

Subsidiënten

Van Binnen naar Buiten is een project van stichting De Zijderups. Het project is mogelijk gemaakt door subsidies van het Cultuurfonds Almere, de Nationale Reclasserings Actie en de gemeente Almere.

Deze poster is uitgekozen!
 Getekend door Esmée Gabel

Mijn vader's lege zelfbeeld heeft mij beïnvloed.
Zo zie ik dat wat hem schreef, terug te vinden is in mij.

Ik ga mezelf moegen, ongeacht wat vader zegt.
Rechtlop lopen in plaats van met hopen.

Wat ik ook deed of had - lachen, dans, spelen, werk - dat zelfbeeld bleef.
Onderschaap ver weg, dat wat vader van me wil.

Ik kom vrij, spontaan. Regelmatig wonen. Zonder 'de middelen',
mijn onderliggende problemen bijvoelend aanpakken.

Het was nooit genoeg voor hem, wat ik deed, het behaalde cijfer. Ik moest
altijd beter kunnen. Al die versuchtingen!

Ik ga me goed over mezelf voelen, met al mijn gevoeligheden.
Acceptatie van wie ik echt ben.

Wijlen moeder onderbreken me belangrijk, buiten zijn gezichtsveld.
Ik wil zijn goedkeuring, goedkeuring, goedkeuring!

Zonder verslavende middelen; met eigen aansparing.
Spannend en onzeker, gevoelig en integer.

Vader hield vast wat van me. Ik kreeg spelen, achter in
zijn uitingen van onbegrip, leer op leer, above en teg.

Moeder's plagenpunten met vader's mispunten bijeen.
Als heel mens wil ik leven. Leven ... en niet alleen.

Rang voor de buitenwereld, verlooping en terugval.
Verloren verleden, ga toch heen!

Breek ik nou met hem of niet; vervrijdend ga ik het maken.
In de P.J. en erbuiken; haalbaar word ik mijn eigen bakken.

Wes jezelf. Er zijn al zoveel anderen!

Neglect
Tears
Violence
Pain

Blood
Fear
Dwags

Wes jezelf. Er zijn al zoveel anderen!

Mijn vader's lege zelfbeeld heeft mij beïnvloed.
Zo zie ik dat wat hem schreef, terug te vinden is in mij.

Ik ga mezelf moegen, ongeacht wat vader zegt.
Rechtlop lopen in plaats van met hopen.

Wat ik ook deed of had - lachen, dans, spelen, werk - dat zelfbeeld bleef.
Onderschaap ver weg, dat wat vader van me wil.

Ik kom vrij, spontaan. Regelmatig wonen. Zonder 'de middelen',
mijn onderliggende problemen bijvoelend aanpakken.

Het was nooit genoeg voor hem, wat ik deed, het behaalde cijfer. Ik moest
altijd beter kunnen. Al die versuchtingen!

Ik ga me goed over mezelf voelen, met al mijn gevoeligheden.
Acceptatie van wie ik echt ben.

Wijlen moeder onderbreken me belangrijk, buiten zijn gezichtsveld.
Ik wil zijn goedkeuring, goedkeuring, goedkeuring!

Zonder verslavende middelen; met eigen aansparing.
Spannend en onzeker, gevoelig en integer.

Vader hield vast wat van me. Ik kreeg spelen, achter in
zijn uitingen van onbegrip, leer op leer, above en teg.

Moeder's plagenpunten met vader's mispunten bijeen.
Als heel mens wil ik leven. Leven ... en niet alleen.

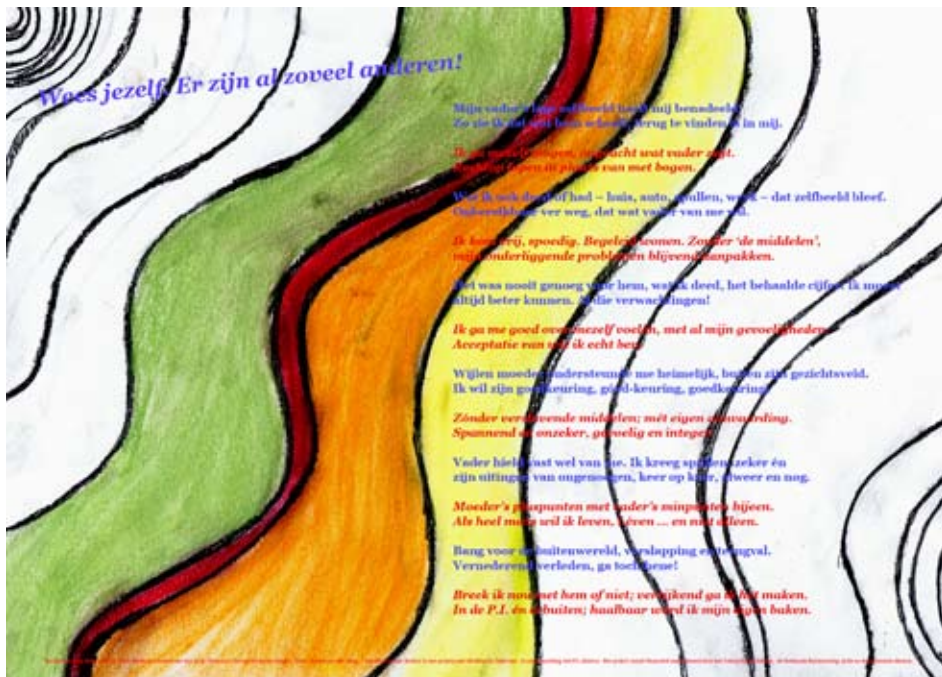
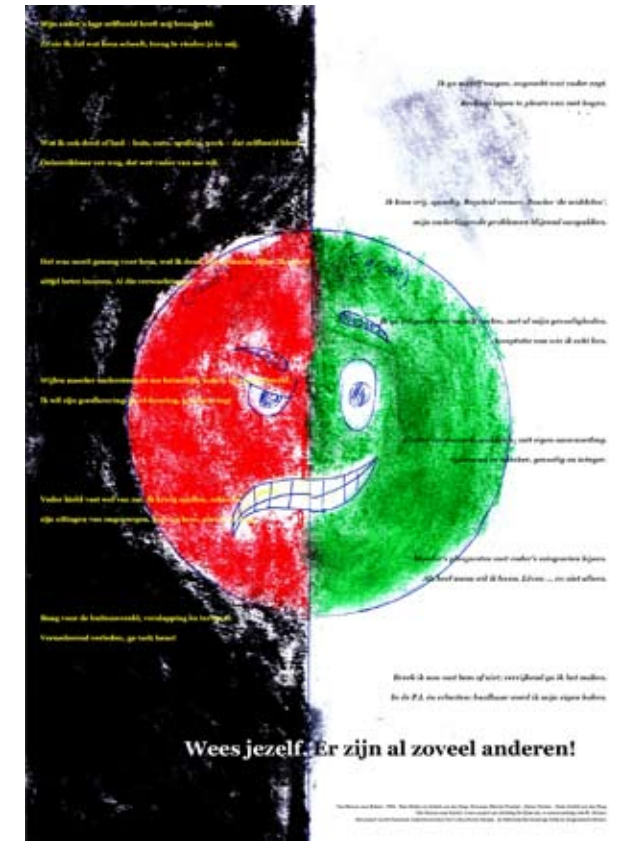
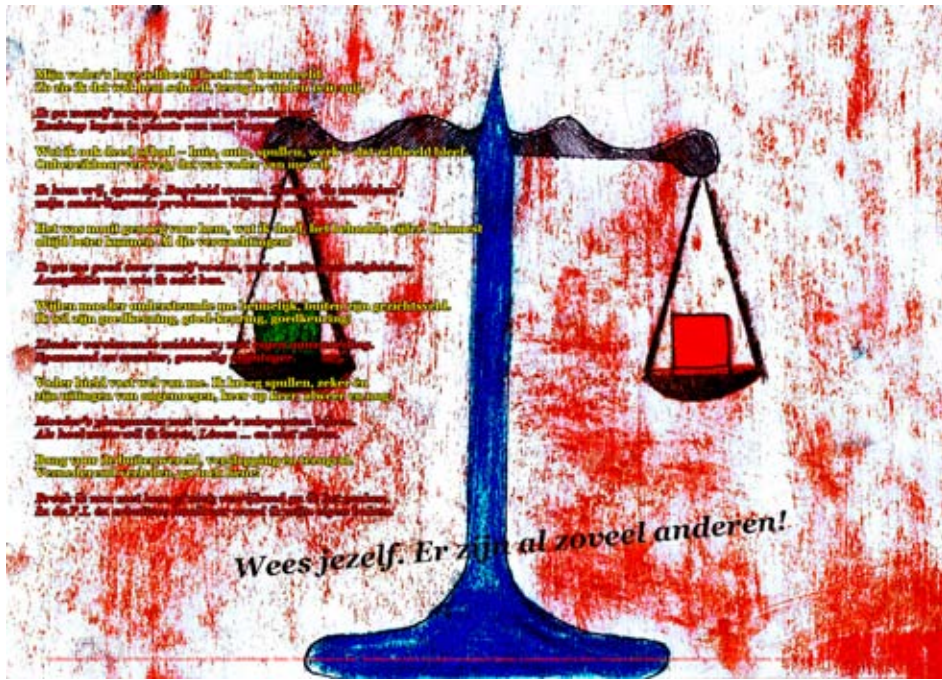
Rang voor de buitenwereld, verlooping en terugval.
Verloren verleden, ga toch heen!

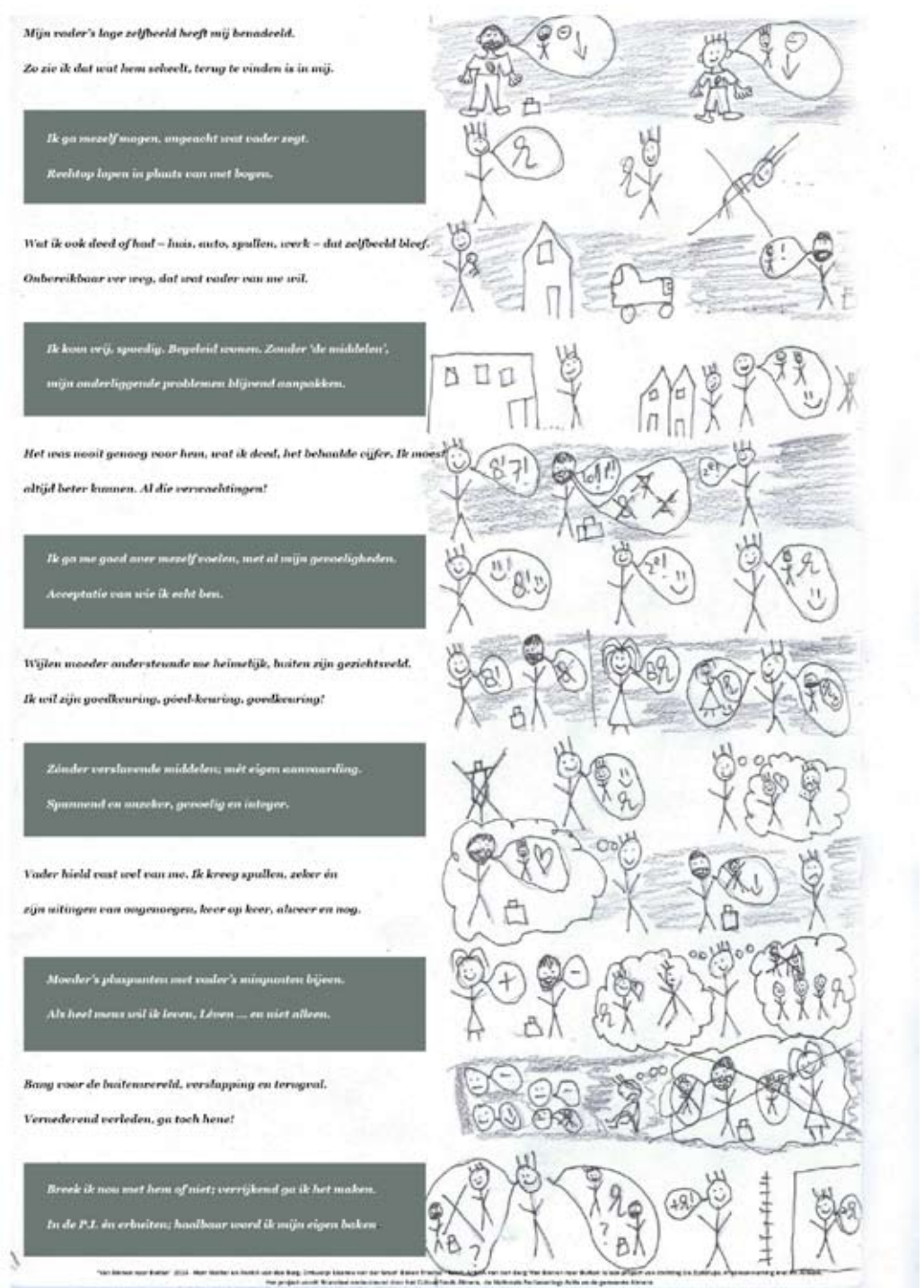
Breek ik nou met hem of niet; vervrijdend ga ik het maken.
In de P.J. en erbuiken; haalbaar word ik mijn eigen bakken.

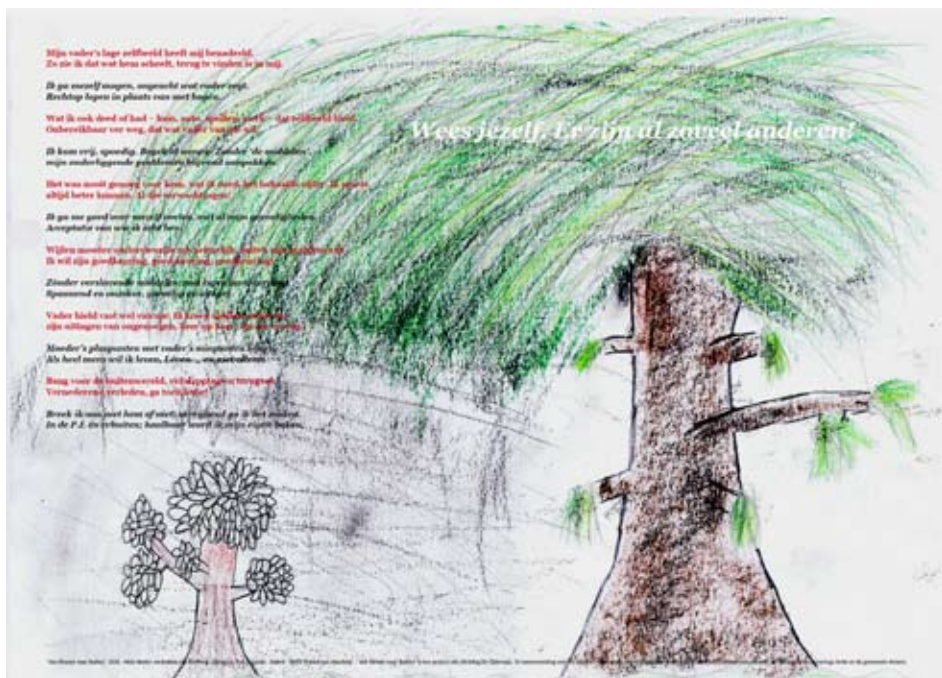
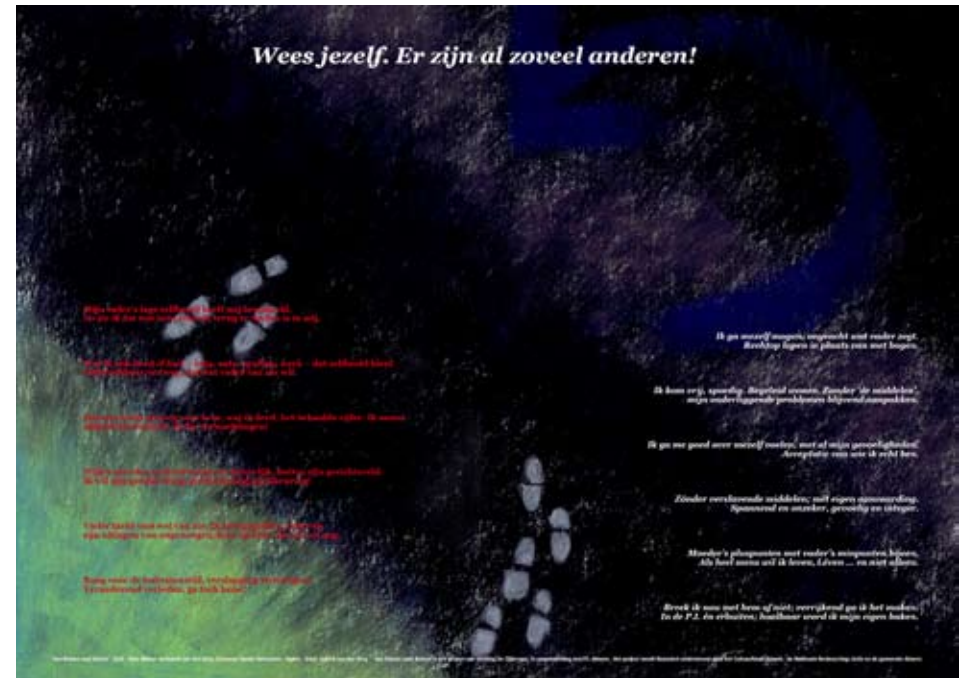
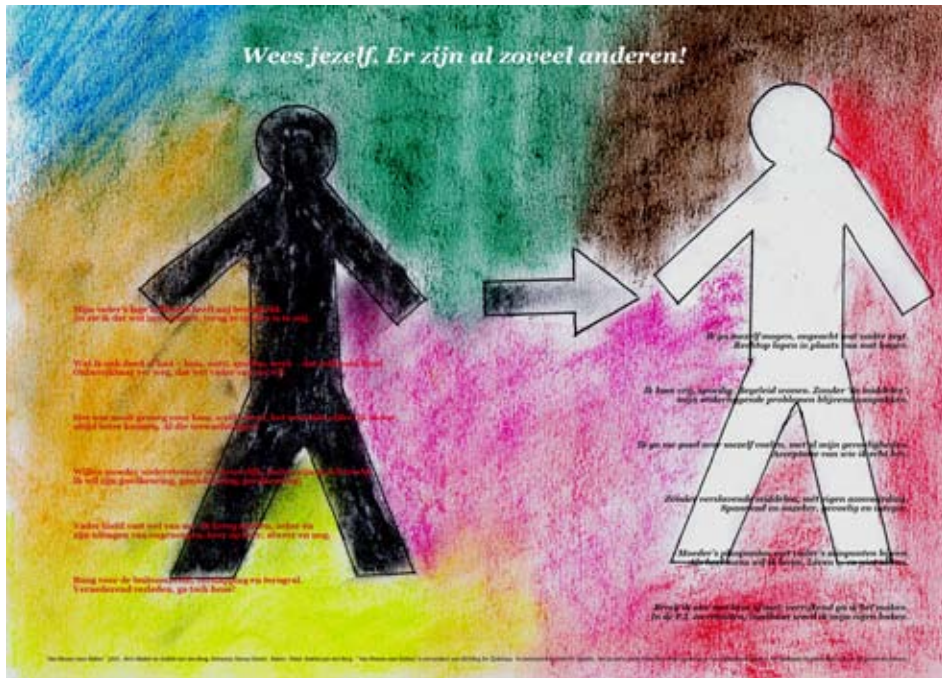
Wes jezelf. Er zijn al zoveel anderen!

Be yourself

Wes jezelf. Er zijn al zoveel anderen!

Een werk uit de Kleine Kunsthandel van Jan de Groot

door *Jan de Groot*

Jan de Groot (1955) woont sinds 1986 in Almere. Hij schildert en heeft sinds 2016 een Kleine Kunsthandel: zie www.jandegrootschildertenmeer.nl.

In CUNST zullen we dit jaar elk nummer eindigen met het belichten van een kunstwerk uit deze *Kleine Kunsthandel*.

Een beetje achtergrond, een beetje kunstbeschouwing.

En zoals het met handel betaamt: de werken zijn te koop.

Voor contact:

jmbpdgroot@gmail.com
06-52474799

Jan Peeters

Zonder titel

Gesigneerd en gedateerd rechtsonder "jan peeters 76"

45 x 55 cm

Pastelkrijt

Prijs, niet ingelijst: € 375,-

Jan Peeters (Amsterdam 1912 - Amsterdam 1992) behoorde onder meer tot de Realisten en de Hollandse Aquarellistenkring. Hij maakte vooral stillevens en gebruikte duiven, vissen en planten als motief. Hij wordt schilder genoemd, maar hij werkte meestal op papier: pastel, aquarel en gemengde technieken. Hij maakte ook veel monumentaal werk: in de kerk in De Kwakel (iets onder Uithoorn) is bijvoorbeeld een prachtig glas-in-lood-raam van hem te zien.

Ook gevelmozaïeken zijn met name in Amsterdam nog behouden.

De hier getoonde pastel zou zomaar een studie voor zo'n monumentaal werk of raam kunnen zijn. Het is abstract, tenzij je uitgaat van een landschap.

De veel bekendere schilder Kees Verweij (Amsterdam 1900 – Haarlem 1995) had Jan Peeters hoog zitten. Verweij werd aangetrokken door de bohémien-achtige Peeters (de fles was nooit ver weg) én door diens meer moderne werkwijze. Van ongeveer 1957 tot 1970 kwam Verweij bijna wekelijks bij Peeters' atelier om "een lesje in abstractie te halen".

In mijn Kleine Kunsthandel vindt u nog zeven werken van deze ondergewaardeerde kunstenaar.

Jan Peeters 76

2016 - CUNST in Thema's

Een terug- en vooruitblik

Het februari nummer was een themanummer **Outsider Art**. We noemden het Onbeperkt Creatief. Een vol nummer met werk van mensen aan de randen van de rationele samenleving.

Het maartnummer ging over **fotografie**. Niet alleen de fotografen kwamen aan het woord, maar ook de schilders, beeldhouwers en grafici die fotografie gebruiken als voorstudie.

Het aprilnummer ging over **sterven**. Grafmonumenten, speciale doodskisten, poëzie geschreven voor afscheidsceremonies en meer.

In het meinummer kwamen kunstenaars aan het woord die **collages** maken. De een gebruikt betekenisvolle afbeeldingen, de ander gebruikt de afbeeldingen als kleur en vorm. En alles daartussen.

In het Juninummer kwamen de **landschappen** aan bod. Vroeger werden er heel veel landschappen geschilderd. Ze blijken er nog steeds te zijn! Fotografie, geschilderd, ruimtelijke werken.

In dit nummer staat het **abstracte** werk centraal. Abstracte werken die een link hebben met de werkelijkheid en ook de werken die er helemaal los van staan. Wat zeggen de kunstenaars erover?

Augustus is de maand van de **tekening**. Tekeningen met pen en potlood, grafisch en ook met verf. In het woord betekenis zit het woord tekenen. Is dat toeval?

In het septembernummer is er oog voor schoonheid. **Sieraden!** Kunst om te dragen.

In het oktobernummer vertellen kunstenaars over **inspiratie**, over hun inspiratiebronnen. Muziek die geluisterd wordt, literatuur die gelezen wordt, een film die indruk maakt en waarover een kunstwerk wordt gemaakt, theater of religie. Op zoek naar de bron.

Een schilderij kan druk zijn, of verstild. Een beeld staat in principe stil, maar er kan beweging worden gesuggereerd. In het novembernummer staat de **stilte** centraal

December is natuurlijk de maand van Kerstmis. **Geboorte!** Letterlijk, als het gaat om kunstenaars die het thema geboorte als uitgangspunt nemen, maar ook in de ruimere zin dat elk kunstwerk in feite zelf een geboorte is.

CUNST 2016

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.flevokunst.nl
 KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.nieuwverleden.info
 CORROSIA! – ALMERE www.corrosia.nl
 COLLAGE – ALMERE www.collage-almere.nl
 STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE www.dezijderups.nl
 BG 22 24 - ALMERE www.bg-22-24.nl
 CASLA – ALMERE www.casla.nl
 De WITTE OLIFANT - ALMERE www.opleidingdewitteolifant.nl
 ART LOCA www.artloca.nl
 EINDIG LAAGLAND www.eindiglaagland.nl
 AIR BRUSH – ALMERE www.airbrush-almere.nl
 KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE www.kunst-enzo.nl
 VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE www.verenigingalmere2018.nl
 DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE www.denieuwebibliotheek.nl/agenda
 FLOWLAND – ALMERE www.flowland.nl
 SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE www.schutzensemble.nl
 DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALM www.devoetnoot.nl
 STICHTING BUITENSTAD - ALMERE www.buitenstad.nl
 STAD EN NATUUR - ALMERE www.stadennatuur.nl
 THEATERGROEP SUBURBIA - ALMERE www.theatergroepsuburbia.nl
 THEATERGROEP ONGEREMD - ALMERE www.theatergroepongeremd.nl
 DE BONTE HOND - ALMERE www.bontehond.net
 THEATERGEZELSCHAP VIS À VIS - ALMERE www.visavis.nl
 JEUGDTHEATER HET BLAUWE HUIS - ALM. www.hetblauwehuis.nl
 GOEDE REDE CONCERTEN - ALMERE www.goederedeconcerten.nl/

SCHOUWBURG IN DRONTEN: www.meerpaal.nl
 SCHOUWBURG IN ALMERE: www.schouwburgalmere.nl
 SCHOUWBURG IN LELYSTAD: www.agora-lelystad.nl
 SCHOUWBURG IN EMMELOORD: www.theater-voorhuis.nl

LOODS 32 - LELYSTAD www.loods32.com
 NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYST. www.nieuwlanderfgoed.nl
 STICHTING ORGACOM – LELYSTAD www.orgacom.nl
 STICHTING DE BARAK – LELYSTAD www.debarak.nl
 DE KUBUS – LELYSTAD www.dekubuslelystad.nl
 HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD www.flevo-landschap.nl
 DIJKDICHTERS www.dijkdichters.info
 UITGAST www.uitgast.nl
 FIEVOLANDSE THEATERVERENIGING JTL www.jtl-theater.nl
 KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD www.kamerkoorlelystad.nl
 LAK (Lelystadse amateur kunstenaars) www.atelierdeveste.nl
 KUP 11 LELYSTAD www.kup-11.nl
 MUSEUM NAGELE – NAGELE www.museumnagele.nl
 MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD www.muzischcentrum.nl
 JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD www.de-klos.nl
 DE VERBEELDING – ZEEWOLDE www.deverbeeldingzeewolde.nl
 HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG www.hotelvansaaze.nl
 NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG www.natuurmonumenten.nl
 DANSCENTRUM ARTISTIQUE www.danscentrumartistique.nl
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.kunstindeopenbareruimte.nl
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
 DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND www.flevolandbovenwater.nl
 APOLLO ENSEMBLE www.apollo-ensemble.nl
 XL DE ATELIERS – DRONTEN www.xldeateliers.nl
 KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN www.kunstraaddronten.nl
 FLEVOKU(N)STBOULEVARD www.flevokunstaboulevard.nl
 DRONTEN IN BEELD www.dronteninbeeld.nl

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
 HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl
 GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
 AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
 BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojecten.nl
 DO GALLERY - ALMERE www.dogallery.nl
 KUNSTUILEEN – LELYSTAD www.kunstuileen-flevoland.nl
 KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD www.atelierdeveste.nl
 KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
 HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD www.hivaoa.nl
 GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
 KUNSTUILEEN – EMMELOORD www.kunstuileenemmeloord.nl
 GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl
 GALERIE DE PAARDENSTAL - ESPEL www.galeriedepaardenstal.nl

Cunst